

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 129/2016
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С. и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених И.С. и Н.Т., адвоката А.К., поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 934/15 од 27.07.2015. године и Основног суда у Врању Кв 610/15 од 16.11.2015. године, у седници већа одржаној 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених И.С. и Н.Т., адвоката А.К., поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 934/15 од 27.07.2015. године и Основног суда у Врању Кв 610/15 од 16.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Врању Кт 934/15 од 27.07.2015. године браниоцу по службеној дужности окривљеног И.С. и окривљеног Н.Т., адвокату А.К. одређена је накнада на име награде за рад у новчаном износу од 23.625,00 динара, која ће му се исплатити на терет буџетских средстава у року од 15 дана од правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Врању Кв 610/15 од 16.11.2015. године одбијена је жалба браниоца по службеној дужности окривљених И.С. и Н.Т., адвоката А.К., изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 934/15 од 27.07.2015. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности окривљених И.С. и Н.Т., адвокат А.К., преко пуномоћника адвоката И.С., због „повреде закона“, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом става 2. истог члана прописано да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а ставом 3. истог члана је прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Дакле, сходно цитираним законским одредбама, бранилац има право, али и дужност да процесне радње предузме само у корист окривљеног, те сагласно томе, и захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек из разлога прописаних у члану 485. став 4. ЗКП, може поднети искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона на штету окривљеног.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљених И.С. и Н.Т. – адвокат А.К., захтев за заштиту законитости поднео, јер је правноснажним побијаним решењима повређен закон, а из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова тражио, то је овај суд, захтев оценио као недозвољен, с обзиром на то да бранилац нема овлашћење за подношење захтева за заштиту законитости у своју корист, већ само у корист окривљеног.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези чл. 483. и 71. тачка 5) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.